

Τα τρία θελήματα.

Γέροντας Γρηγόριος Παπασωτηρίου (†).



Η ερώτηση λέγει: «Όταν θέλεις το θέλημα του Θεού, πώς θα ξεχωρίσεις το δικό Του θέλημα από το ίσως κρυμμένο δικό σου;»

Εδώ η ερώτηση μας θέτει δύο θελήματα, το θέλημα του Θεού και το θέλημα το δικό μας. Και πολύ σωστά το θέτει, γιατί υπάρχουν αυτά τα δύο τα θελήματα. Υπάρχει το θέλημα του Θεού, υπάρχει και το δικό μας θέλημα. Γι' αυτό στην προσευχή, που μας διδάσκει ο ίδιος ο Κύριος, μας προτρέπει να λέμε «γεννηθήτω το θέλημά Σου», Κύριέ μου, το δικό Σου θέλημα. Έχει σημασία αυτό. Και αυτό προϋποθέτει και ένα άλλο θέλημα που είναι το θέλημα το δικό μου. Όχι το δικό μου, αλλά το δικό Σου το θέλημα να γίνει.

Και ρωτάει εδώ αυτή η ύπαρξη πώς μπορείς να ξεχωρίσεις το θέλημα το δικό σου από το θέλημα του Θεού. Γιατί μπορεί μερικές φορές – και είναι πολύ σωστό που το ρωτάει – μπορεί να νομίζεις κάτι ότι το θέλει ο Θεός, ότι είναι θέλημα του Θεού, μπορεί να λες το θέλημα του Θεού να γίνει, έτσι θέλει ο Θεός, και όμως να δουλεύεις στο δικό σου το θέλημα και να κάνεις το δικό σου το θέλημα.



Η αλήθεια είναι ότι μερικές φορές είναι δύσκολο να ξεχωρίσει κανείς το θέλημα το δικό του από το θέλημα του Θεού, όπως είναι δύσκολο να ξεχωρίσει αν ένας λογισμός είναι δικός του ή αν είναι του πονηρού.

Γι' αυτό βλέπουμε μερικές υπάρξεις κατά το κοινώς λεγόμενο να «μπερδεύονται», να ανακατώνονται, να χτυπιούνται, να υποφέρουν και να φτάνουν μέχρι του σημείου να έχουν ψυχολογικά προβλήματα. Είναι δηλαδή Χριστιανή ή Χριστιανός και έχει ψυχολογικά προβλήματα. Και λένε οι άλλοι: «Καλά, ο κοσμικός ναι, αλλά και ο Χριστιανός, η Χριστιανή που αγωνίζεται έχει ψυχολογικά προβλήματα;».

Δεν φταίει ο αγώνας, δεν φταίει η χριστιανική ζωή, δεν φταίει η χριστιανική αντιμετώπιση των προβλημάτων. Φταίει το ότι απλώς δεν τα αντιμετωπίζουμε χριστιανικά και απλώς μπερδεύομαστε, μπλεκόμαστε σε κάποια δίχτυα και δεν μπορούμε να δούμε το σωστό, δεν ξέρουμε πώς πρέπει να ενεργήσουμε· γι' αυτό και φυσικά υποφέρουμε.

Γιατί, όταν κανείς ζει κατά Θεόν, όταν θέλει και βρίσκει ποιο είναι το θέλημα του Θεού και ακολουθεί το θέλημα του Θεού, τότε είναι τρισευτυχισμένος αυτός ο άνθρωπος. Αυτός ο άνθρωπος, όσα προβλήματα και να έχει, όσον αγώνα και να έχει στην ζωή του, όσο και να υποφέρει, να τηγανίζεται, όμως είναι ευτυχισμένος και χαρούμενος. Πίσω από όλα αυτά κρύβεται χαρά. Οι Πατέρες μίλησαν για χαρμολύπη...



Και αυτές τις μέρες που ήμουν αδιάθετος, δεν σας κρύβω, πέρασε κάποια ψυχή που με «κομμάτιασε», μου «έβαλε γυαλιά». Και ας έχει δόξα ο Θεός που μέσα σε αυτή την αμαρτωλή κοινωνία ζουν τέτοιες υπάρξεις! Όταν τον πρωτοείδα με κλάματα – άντρας είναι – νόμιζα ότι αυτός ο άνθρωπος έπεσε σε ένα μεγάλο παράπτωμα και ζητούσε εξιλέωση. Κατάλαβα όμως έπειτα, όταν συζητήσαμε, ότι δεν ήταν αυτό. Απλούστατα υπήρχε η χαρμολύπη μέσα σε αυτόν τον άνθρωπο.

Έκλαιγε – ακούστε! – έκλαιγε, γιατί ήταν πολύ αμαρτωλός, γιατί λυπούσε τον Θεό! Το ζούσε αυτό το πράγμα. Και αν εξετάζατε την ζωή του,

θα διαπιστώνατε ότι ζούσε σαν καλόγερος – ήταν οικογενειάρχης – με τις μετάνοιές του, με την Κλίμακα, με τον άγιο Αρσένιο, με τον αββά Ισαάκ. Διάβαζε αυτά τα πνευματικά βιβλία, τα γνώριζε. Ήταν απλός άνθρωπος. Ούτε δάσκαλος ήταν ούτε καθηγητής ήταν· δεν είχε κάποια κοινωνική θέση.

Αυτό που μου έκανε κατάπληξη... Όχι απλώς είχε την συναίσθηση της αμαρτωλότητας, όχι απλώς έκλαιγε, πονούσε αυτός ο άνθρωπος, γιατί ήταν αμαρτωλός, αλλά, όταν τον εξέτασα μήπως και υπάρχει μέσα απελπισία, μου λέει: «Όχι, Πάτερ, όχι, η απελπισία είναι μεγάλο αμάρτημα». Ήξερε ότι η απελπισία και η απόγνωση είναι μεγάλο αμάρτημα. Το ήξερε και το ζούσε. Δεν απελπιζόταν. Ζούσε την αμαρτωλότητά του, πονούσε, αλλά είχε και χαρά, χαιρόταν.



Αυτά φυσικά είναι παράξενα πράγματα. Δεν μπορούμε να τα καταλάβουμε. Όσο και αν θέλουμε να χωρέσουν εδώ μέσα στο μυαλό μας, δεν χωράνε. Ο άνθρωπος αυτός είχε τσακίσει το θέλημά του, είχε σκοτώσει το θέλημά του και ένα μόνο ήθελε στην ζωή του, να γίνεται το θέλημα του Θεού.

Βέβαια όταν υπάρχει στον άνθρωπο η ταπείνωση, η βαθειά ταπείνωση, τότε όλα ξεδιαλύνονται και καταλαβαίνει ποιο είναι το θέλημα του Θεού και ποιο είναι το θέλημα το δικό του και ποιο είναι το θέλημα του σατανά.

Γιατί υπάρχουν τρία θελήματα. Το θέλημα το δικό μου, το ανθρώπινο, το θέλημα του σατανά και το θέλημα του Θεού.

**Από το βιβλίο: ΟΜΙΛΙΕΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Α΄, Ιερόν Ησυχαστήριο
“Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος”, Μεταμόρφωσης Χαλκιδικής 2020, σελ. 152.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>